

man være vis paa, at Ryesgade Station altid vilde vedblive at være den egentlige Personstation. Vi kunde efter den Hammerichske Plan have faaet den Fornøjelse at ofre en Million eller saa paa at opføre kostbare Bygninger, paa Opfyldning o. s. v., hvor den nuværende Østbanestation er, vi kunde have skaffet Plads og installeret det administrerende Personale dør o. s. v. og sagt: det er den egentlige Station, men Kravet om at faa fornøden Perronplads, Perrontage, Tunneller o. s. v., de fornødne Ventesale, alt, hvad der skulde til, ved den nuværende Ryesgade Station vilde være blevet stærkere og stærkere og vilde have været uimodstaaeligt. Man kan altsaa nok sige, at den Hammerichske Plan var en fuldfærdig Plan, men hvad den vilde koste o. s. v., det vidste man meget lidt om. Man vidste ikke, hvad der vilde blive krævet af Udvidelser ved den nuværende Ryesgade Station, der officielt skulde betragtes som værende en lokal Station, men som faktisk vilde være blevet den virkelige Hoved-Personstation i Aarhus; man vilde være blevet nødt til at ofre Tusinder efter Tusinder for at skaffe fornøden Plads til de rejsende og til Aarhus Bys Borgere, der har betragtet og vil betragte denne som den egentlige Station. Jeg er derfor ogsaa overordentlig tilfreds med, at det slaas fast, at den fremtidige Personbanegaard i Aarhus skal blive ved Ryesgade, thi det er dør, den naturligt ligger og bør ligge, og man kan forsvare at ofre nogle Tusind paa at faa en tilfredsstillende Personstation dør. Det vilde efter min Opfattelse have været overordentlig betænkeligt at ofre mange Tusind paa Opførelsen af en Personstation ved den nuværende Østbanegaard, thi man havde ikke faaet Publikum til at gaa derned. Jeg ser ikke, at der i Virkeligheden kan siges noget imod, at man her kun tager et Stykke af Plan M. — er der blevet sagt, det gjorde det ærede Medlem fra Storehedinge nogle Indsigelser imod (*J. Andersen: Nej*). Det ærede Medlem har ikke gjort Indsigelse imod, at det var et Stykke af Plan M, men imod, at det var Plan M, som var vedtaget. Jeg kan ikke se, at der med Rette kan gøres nogen Indsigelse herimod. Jeg bryder mig heller ikke saa meget om, at det skulde slaas fast, at det er Plan M, der er vedtaget, det, der er vedtaget, og det, som jeg synes, vi skulde holde os til, er, at Godsbanegaarden skal ligge i Mølleengen og saaledes, at man ikke kan bygge en Personstation dør, andet eller mere bryder

jeg mig ikke om, at der skal være vedtaget.

Hvis Sagen skal i Udvalg, hvad jeg hører, den skal, men hvad jeg ikke har ønsket, vil jeg gerne være med til, hvis der kan opnaas Enighed, og selv om der ikke kan opnaas Enighed, at skitsere, at saadan og saadan mener man, det er mest praktisk at ordne Forholdene i Fremtiden, men jeg maa straks sige, at hvis jeg skal være med til at skitsere noget saadant, kan jeg ikke være med til at skitsere, at vi skal gaa fra Aarhus Østbanegaard over til Kvottrup, for det, tror jeg, er en utilfredsstillende Ordning. Naar man forhaabentlig inden længe staar overfor Gennemførelse af Dobbeltspor fra Aarhus til Randers, tror jeg, man gjorde overordentlig uklogt i at lægge det enten fra den nuværende Ryesgade-Station over Brabrand, Mundelstrup og videre over Langaa til Randers eller fra den nuværende Østbanestation over Kvottrup—Langaa til Randers, jeg tror, at saavel af Hensyn til Bekostningen som til, at der bliver en kortere Strækning, færre Banekilometer at køre, af Hensyn til de lokale Interesser og i det hele af mange Hensyn bør man, naar man en Gang gaar til at bygge Højbanen og Gennemkørselsstationen i Aarhus, lægge en Bane med Dobbeltspor direkte op til Strømmen eller til Randers og paa den Maade undgaa Rebroussementet ogsaa i Randers. Det vil jeg gerne være med til at skitsere, men en fremtidig Regering eller Rigsdag kan ikke være bundet af, hvad der maatte blive skrevet i Betænkningen af dette Udvalg og maaske vinder Tilslutning i Rigsdagen — maaske, for man ved jo aldrig, naar man skriver saadant noget i en Betænkning, hvor stor Tilslutning det faar i Rigsdagen. Men selv om der maatte være den skønneste Enighed om den ene eller den anden af de fremtidige Planer, kan hverken Ministeriet eller Rigsdagen i Fremtiden være bundne dertil. Og det er jeg tilfreds med. Jeg synes, det i Virkeligheden er en Fordel, at man i Fremtiden staar frit overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt man vil bygge Højbanen — jeg tror nu, man vil bygge den —, eller man vil gaa fra Østbanegaarden op til Kvottrup, eller man vil gaa direkte til Randers. Det er ikke for mig en Svaghed ved Planen, at man ikke ved dette, tværtimod! Og jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at selve dette, at man ikke anlægger Godsbanegaarden ved Østbanegaarden, vil være en Fordel ogsaa for det, som det ærede